

04 FEB. 1980

Referat fra landbrukskonferansen 10-11/11-79.

1. Oppmøte: Det møtte i alt 17 delegater. Innkalt var i alt 30. (Fra distrikt og avdelinger) Av disse hadde 5 frivillig oppmøte. De som hadde tvungent oppmøte, men ikke kom var: Nordland Nord (1.), Stranda, Voss, Rogaland (DS-repr.), Kristiansand, Vinje, Ullensaker, Askim. ~~Arvidskard~~

2. Avvikling. Konforansen blei holdt i Trøndelag, og DSet hadde ansvaret for den tekniske avviklinga. Kameratene der fortjener honnør for fin jobbing med saka.

3. Dagsorden.

Lørdag: Hvem er våre venner og hvem er våre fiender på landsbygda.

b. Arbeidet i de faglige organisasjonene.

Søndag:

a. Partiarbeidet på landsbygda.

I. Masse-arbeidet II. Intern-organisat.

b. Landbruksoppgjøret 1980.

4. Sammensetting.

30% av deltakerne var heltidsbønder.

10% gikk på landbrukskole

15% var deltidsbønder, alle i komb. med småborgerlig yrkje

25% var arbeidere, av dem halvparten i land

20% var funksjonærer, derav 1 i jordbruksa

1 skulle overta bruk fra nyttår.

5. HVEM ER VÅRE VENNER OG HVEM ER VÅRE FIENDER.

Kamerat ~~XXX~~ hadde innledninga på punktet. Han delte inn klassene slik: Arbeiderbønder (Det vi tradisjonlet kaller halvproletarer). Småborgerskapet, som han delte i tre: Småbønder, ~~usikre og sikre mellombønder~~ usikre og sikre mellombønder. Borgerskapet (Storbøndene) Innlederen understreka at et flertall av innbyggerne i det vi kan kalle "Bygde-Norge" ikke var sysselsatt i landbruket, og at en politikk for landsbygda følgelig var mye mer enn landbrukspolitikk.

Viktige poenger i kameratens innledninga var:

-Vi har fått ei gruppe ny-rike bønder, "sikre mellombønder" som stort sett består av folk som hadde driftsbygninger ferdige til "oppsvinget" etter Hitra og som stort sett dreiv med mjølkeproduksjon. Videre hadde store arealressurser.

-Disse ny-rike bøndene må nøytraliseres. De er forholdsvis lette å ha med å gjøre politisk, fordi den materielle situasjonen deres er så trygg. *Dvs: lette å nøytralisere, vanskelig mobilisere*

-De usikre mellombøndene er vanskeligere. De er pressa, og har følgelig lettere for å gå til ytterkantene. Enten til høyre eller venstre. På lang sikt kan de vinnes for sosialismen.

-Den generelle tendensen er deklassering. Men denne tendensen har minska fastigheten åia -75. Og det finnes en del eksempler på småbønder som har klart å bli mellombønder ved å spe på med arbeid utafør ei periode. Videre trygge mellombønder som har blitt storbønder.

-Arbeiderklassen i bygdene er mer småborgerlig enn i byene. Eget hus, mer omgang med folk fra ~~klasse~~ andre samfunnsklasser osv.

- Vi har ei utvikling som går mot et stort antall deltidsbruk, et relativt lite antall småbønder og ei stor mellombondegruppe.

- Småbønder er de som bare så vidt ~~klare~~ klarer å holde tritt med utviklinga av produktiviteten, eller ikke klarer det overhodet.

I diskusjonen var dette de viktigste ~~momentene~~ *spørsmålene*:

-Åssen virker den teknologiske utviklinga inn? Det var enighet om at utbygtinga ikke opphørte fordi om en stor bonde slutta å kjøpe arbeidskraft, men at den tok andre former. Samtidig gjør det de ppolitiske forholda ~~klare~~ *not* endrer seg ved at storbonden ikke lenger føler seg i så direkte motstrid til

- Står foran et ras nedover i antallet småbønder, ettersom 35.000 bruk skal skifte eier på kort tid. Småbøndene har ingen som vil ta over etter søg.

- Den raske produktivitetsøkninga vi nå har legger samtidig grunnlaget for at mange mellombønder om noen år rykker ned blant småbøndene. (Overproduksjon, omlegging av landbrukspolitikken, kredittsituasjonen osv. årsak)

-Uenighet om betydninga av subjektive faktorer: T.d. i bygder uten storbønder, vil mellombonden da fungere som storbonde og stå i spissen for storbondepolitikk (ut fra at han tross alt er størst) Eller vil det tvert om være slik at han er lettere å knytte til småbøndene, etter som han ikke har noen storbonde som inspirerer han politisk? (Fleste helte til det siste)

-Det som preger småbonden er: Lav produktivitet, gammelt produksjonsutstyr, tjener mindre enn samfunnsmedelgjennomsnittet for reproduksjon av arbeidskrafta, går proletarisering i møte, og innser dette sjøl.

-Motsigelse på spørsmålet om "eglitære bygder" Noen mente at det var klassekamp i alle bygder, og at du følgelig også har fiender der. De mente at synet som sa at noen bygder hadde alle i hovedsak felles interesser mot staten og kapitalen var prega av borgerlig påvirkning og ei "høyre-analyse" Støre flertallet mente ~~så~~ at det fantes mange bygder der borgere ikke fantes, og at den viktigste motsigelsen følgelig måtte gå mellom folka i bygda og ytre fiender. Men alle var enige om at det uansett var nødvendig å gjøre ei analyse av de politiske og økonomiske forholda i bygda som rettesnor i arbeidet.

6. DET FAGLIGE ARBEIDET

Det var to innledninger: En kamerat fra Søndre Land la fram ei analyse som i hovedsak ~~gikk~~ gikk på at Bondelaget var storbøndene sin organisasjon, og aldri kunne bli anna. De bra elementene som gikk inn der blei redusert til gisler for en storbondepolitikk. Kameraten hevda at Bondelaget hadde gått i sprissegang for raseringa av småbøndene i etterkrigstida, og at det derfor ville være uforenlig med småbondens klasseinteresser å delta der.

Om småbrukarlaget sa kameraten at organisasjonen der mer var en klasseorg., mye nærmere knytta til arbeiderklassen. Der hadde en mye mer progressiv politikk enn Bondelaget, sjøl om dette ikke kom til uttrykk pga. udugelig ledelse. Konklusjonen, mente kameraten måtte bli at kommunister måtte gå inn i Småbrukarlaget og bare der.

tok utgangspunkt i de erfaringene han sjøl hadde gjort da han hadde prøvd å organisere småbrukarlag på hjemlassen i en situasjon der så godt som alle bøndene var med i Bondelaget. ~~Erfaring~~ Denne linja hadde ei tid isolert kameraten i bygda, og satt det politiske arbeidet tilbake. Konklusjonen til kameraten var derfor at kommunistene måtte gå inn der massene var, og ikke kjøre ei "rein og rød" isolasjonslinje.

Debatten gikk først og fremst på karakteren til Bondelaget og Bonde og Småbrukarlaget. Motsigelsen stod først og fremst mellom kameraten fra Søndre Land og en del kamerater som hadde flere år bak seg i Bondelaget. Vedtaka og forslaga til vedtak gjenspeiler motsigelsen.

Kameraten fra S.L: reiste til å begynne med et forslag som i praksis innebar at kommunister kun skulle jobbe i Bonde og Småbrukarlag. Under debatten endra han dette til følgende:

1. Der det er Bonde og Småbrukarlag, går man inn der.
2. Der det bare er Bondelag, undersøker man hvor mange som ikke er organisert, og prøver å samle disse i et Bonde og Småbrukarlag.

3. Hvis det er umulig å reise uorganiserte, går man inn i Bondelaget for å splitte og reise kamp der.

Opp mot dette, reiste møtelederen dette forslaget:

1. Det er ingen grunnleggende forskjeller i den politiske linja til henholdsvis Bondelaget og Bonde- og Småbrukarlaget. Forskjellen ligger først og fremst i den ~~kat~~ klassemessige sammensettinga.

2. AKP (m-l) stiller medlemmene fritt om de vil slutte seg til Bondelaget eller Bonde og Småbrukarlaget, utfra ei lokal taktisk vurdering.

3. Ut fra ei klessemessig vurdering, er Bonde og Småbrukarlaget den organisasjonen vi ~~skal~~ strategisk bør konsentrere kreftene om.

Det blei avgitt 2 stemmer til uttalelsen fra Søndre Land. 13 stemte for uttalelsen fra møtelederen, og 4 avholdt seg fra å stemme.

7. OM PARTIARBEIDET PÅ LANDSBYGDA

Belegaten fra Tynset hadde innledninga på dette punktet, som tok for seg både det interne og det eksterne parti-arbeidet. Innledninga var i hovedsak basert på erfaringene kameratene i det laget har.

Kameraten hevda at partiet nå legger for lite vekt på arbeidet i bygdene. Både ut fra dagskampen og ikke minst strategisk med tanke på krig er det viktig å prioritere opp disse oppgavene. Han hevda at planlegginga og oppgavene i partiet nå blei gitt ut fra forholda i byene, ~~XXXXXX~~ og dette førte til store vansker for bygde-lagene.

Han nevnte en del særegne forhold som tilsier at lag på landsbygda må få særegne arbeidsvilkår, slik som: Spredd bo-setting og lange avstander, at klasseforholda ofte er mer tilslørt i ei bygd, mye vanskeligere forhold når det gjelder sikkerheten. Kameraten mente det måtte være riktig å prioritere massearbeidet i bygda en bot i, i stedet for å farte ofte og langt. Han pekte på at det var en viktig oppgave å sveise bygda sammen mot ytre fiender, og nevnte dugnad som et viktig brekk ~~støt~~ for å få til dette. Sjøl om det kan stilles en del spørsmålstegn ved om en ikke heller bør kreve f.eks. forsamlingshus i stedet for å bygge det sjøl.

Når det gjaldt intern-oppbyggginga mente kameraten det måtte bli mulig å være enkeltmedlem i partiet. Videre så han sikkerheten og klasseifiseringa som et av de vanskeligste problema å løse, ut fra at forholda i ei bygd er lett oversiktlige. Kameraten mente det var viktig å prioritere arbeidet blant ungdommen, ut fra at det var der en fant de som var mest mottakelige for nye ideer. Han etterlyste bedre muligheter for å utveksle erfaringer med andre lag, og foreslo at det blei laga ei argumentsamling om åssen en skal starte arbeidet i ei bygd. Endeleg mente han at venstre-sekterisme i masse-arbeidet var den viktigste ~~fare~~ faren vi stod overfor nå.

Diskusjonen på punktet blei delt i to, om massearbeidet og det interne arbeidet. ~~Det blei innført følgende punkter:~~

I: Internt.

-Enighet om å legge mye mer vekt på lokalt arbeid- og at parti-planer og direktiv måtte ta hensyn til dette behovet

-Landbruks-arbeidet blir for lågt prioritert . Også i avdelingene, der folk som er bønder/landarbeidere ofte blir gitt oppgaver som ligger helt utafør dette

-Arbeidet trenger en sentral politisk ledelse, ~~hår~~ på landsbasis, men også i fylket. Mange understreka særlig behovet for fraksjoner, eller at folk fra et større område møttes av og til for å diskutere erfaringer og oppgaver.

-Landbruks-skolene må gis særskilt behandling. Det er her de framtidige bøndene går. Folk er konsentrert, og de er interessert og mottakelige for kommunistisk landbrukspolitikk. Men det er et sterkt behov for at vi utvikler denne politikken slik at den blir mye mer konkret.

-De lange avstandene gjør det umulig for mange lag å følge normal parti-rutine, slik som t.d. antall møter på landsmøteforberedelsene.

-SIKKERHETEN er ~~en~~ ei evig hodepine for alle lag av denne typen. Å ha god massekontakt blei pekt på som en viktig ting for å minske oppmerksomheten rundt det at du drar bort/ får besøk. En kamerat mente at folks nysgjerrighet best blei dempet ved at du sa rett ut at du dreiv mye med politikk. I alle høve var det ingen som hadde noen fullgod løsning på problemet. Særlig var det trøblete å ~~å~~ legge opp arbeidet slik at 2.2.-folk blei reelle 2.2.

-En del kamerater pekte på at det var behov for en allmenn styrking av folks kunnskaper og landbruket og bygdene i partiet, ~~ikke~~ Det er mye uvitenhet og tvilsomme linjer ute og går.

-Folk bør oppfordres til å starte gardsbruk, ta seg avløsejobb osv. ~~ikke~~

-En viktig oppgave å utvikle folks sjølstendighet, ut fra at ei god jobbing krever mye mer sjølstendighet og taktiske analyser enn jobbing i byene.

-En bør være raksere og dristigere med å rekruttere i bygder ut fra at en har mye dårlige muligheter for å gjennomføre studiesirkler, mye møter osv. pga, lange avstander. Samtidig skapte dette problemer som en måtte løse, slik som at det var en fare at folk fikk et lågere allment politisk nivå enn ellers i partiet. Mao. vi må finne metoder for kaderforstrøing som kan tilpasses bygdene.

Disse vedtaka blei fatta under punktet:

"II Avdelinger på landsbygda der bare en er ~~part~~-bonde/landarbeider, skal denne normalt ha arbeidet med jordbruksbefolkninga som hovedoppgave."

Enstemmig

2. "Som en midlertidig ordning for å styrke utviklinga av partiets arbeid på landsbygda, må partiet **umiddelbart** begynne arbeidet med et internt diskusjonsblad for lag og avdelinger i disse områdene. Bladet kan inntil videre følge TF som stensil" (Enstemmig vedtatt.)

3. Deltakarane på jordbrukskonferansen vil kritisera nedprioriteringa av jordbrukstoff i Klassekampen. Det kan gå vekevis utan at eitt ord om jordbrukspolitik er å sjå i avisa.

Dette gjer det vanskeleg å selja avisa til bønder og hindrar utbyggjinga av partiet på landsbygda.

Me meiner og at redaksjonen her bryt med partiet sitt prinsipp-program der det blir slått klårt fast at småbøndene er dei nærast venene til arbeidarklassen.

Me oppmodar difor redaksjonen til å ta skeia i ei anna hand når det gjeld ~~jordbruksstoffet~~ jordbrksdekinga.

Deltakarane på konferansen må og sjå det som si oppgåve å styrka jordbrukstoffet i KK" (Enstemmig vedtatt)

4. "Partiet må styrke småbruker/bondekvinna si stilling i jordbruket. Det må arrangerast eigne konferansar for å drøfte kvinna si stilling, og for å reise kampen mellom desse." (Sendt med referata fra konferansen uten realitetsvotering)

II. Masse-arbeidet.

- En viktig motsigelse på møtet var om ~~hvem~~ en skulle alliere seg med. Er det slik i mange bygder at det ikke fins objektive fiender av sosialismen i bygda? Eller vil du alltid ha representanter for borgerskapet til stede? De fleste var enig om det første, sjøl om det ikke blei foretatt noen avstemning. I alle høve er dette et ~~gammelt~~ hovedspørsmål en må svare på for å kunne utvikle en rett taktikk. (Hvem skal angrepene rettes mot?)

-Det er umulig å lage ei kokebok for åssen en skal jobbe, slik m.a. innlederen var inne på.

-Viktig å ikke ha for mange baller i lufta samtidig, men konsentrere seg om det viktigste. Samtidig er det nødvendig å ikke kaste bort kreftene på "uviktige" oppgaver. Med riktig jobbing vinner vi lett tillitt, og får følgelig en del oppgaver. Noen kamerater hadde brent seg på å ta på seg tidkrevend jobbing i f.eks. idrettslaget, som hadde hindra dem i å utvikle kontakten for folk fordi jobben betød masse jobbing på eiga hand.

-Må i langt større grad enn i byene prioritere arbeidet i de organisasjonene som allerede finnes i bygdene. Et viktig særtrekk ved bygdesamfunna at organisasjonsprosenten er mye høgere. Idrettslag, ungdomslag, helselag og faglige organisasjoner peker seg ut.

-Kvinne-arbeidet blei av noen nevnt som et viktig felt. Viktig å arbeide i sanitets-, bondekvinne-, og småbrukerkvinne-lag. Samtidig mye bra erfaringer med å opprette kvinnegrupper ~~med utgangspunkt i de lokale forholdene~~ KF-lag eller uavhengige grupper ut fra de lokale forholda.

-1.mai-arbeidet blei trekt fram spesielt. En del skepsis til å arrangere svært små tog på et "skikkelig grunnlag" Bedre å satse på sam.org eller andre breie opplegg og få inn noen bra paroler der.

-Gode erfaringer med å trekke med andre i diskusjoner om en del parti-spørsmål.

-Enighet om at ^{masse}arbeidet måtte drives systematisk, og at det ~~viktig~~ var viktig å ikke spre arbeidet over for store geografiske områder. Men at laget satte av folk til mye reising når de hadde vokst seg sterke nok til det.

- ~~En~~ En må legge opp en nyansert taktikk for massearbeid t. Feil på dette området gir mye større skadevirkninger enn tilsvarende feil i en by, ~~by~~

-Viktig å gjøre arbeidet sitt godt. Folk legger stor vekt på om du er dyktig i jobben.

8. JORDBRUKSOPPGJØRET 1980.

Konferansen var enig om at dette måtte være grunnlaget for våre krav til jordbruksoppgjøret:

- Forsvar bosettinga
- Sluttfør opptrappingsplanen.
- Styrk småbøndernes situasjon
- Økt sjølberging

Videre var det enighet om at disse krava var de viktigste:

-Full kompensasjon for pris-stigninga på driftsmiddel med vørkning fra 1/1-1980

-Saner lånekøen i landbruksbanken. Låneramma må økes drastisk, og renten senkes til 4%. Den nedre terskelen for brukstørrelse må bortfalle. Det må ~~gives~~ gis høve til å oppta lån i landbruksbanken også ved utbedringer.

-Traktoravgiften må ~~tas~~ bort.

Disse krava blei nevnt, uten at det ~~blei~~ blei stemt over dem, eller prioritert mellom dem:

- 4,5m måneders svangerskapspermisjon med full lønn.
- Rett til lik fordeling av inntekta mellom mann og kone.
- Strøm til landbruket på industri-tariff.
- Tilleggsjord til alle som har økonomisk behov for det.
- Bo og driveplikta må overholdes
- ~~Den~~ Bonusordninga for mjølk må fjernes.
- Styrk økonomien i sauehald, og ved kombinasjonen sau/mjølk.
- Tiltak for ~~å~~ å lette økonomien ved bruksovertaking
- Strengere regler og bedre kontroll mot fabrikkproduksjon.
- Rotvekststyrkinga må stimuleres.
- Bedriftshelseordning i landbruket
- Staten må overta avløserordninga. Lik avløsing til alle bruk.
- Beredskapslager på 3.000 liter drivstoff på alle gårder iløpet av 1980.
- Stimuler tofamiliebruka.
- Automatisk utbetalte feripenger.
- Garantert minstepris på poteter

9. Uttalelser. Det blei vedtatt en uttalelse mot forlengelsen av traktoravgifta, og en som krevde høgere låneramme i landbruksbanken

10. Oppsummering.

Det var brei enighet om at konferansen hadde brakt oss et godt stykke videre med landbruksarbeidet. Men at forhåndsdistribuerte innledninger kunne å gjort utbyttet ennå bedre.

Flere pekte på nødvendigheten av liknende konferanser i framtida, og også på fylkesplan. Videre blei det understreka nødvendigheten av at resultatene fra konferansen fikk ei slik behandling at de kom hele partiet for øre.

PRESSEMELDING:

Følgende uttalelse ble vedtatt på landbrukskonferansen til Arbeidernes Kommunistparti (m-l) som ble avviklet 24 og 25 november:

Landbrukskonferansen til AKP (m-l) vil på det skarpeste protestere mot at traktoravgifta blir forlænget. Opprettholdelsen av denne avgifta er et klart brudd mot de løftene som ble gitt da den ble innført, og som ble gjentatt av landbruksminister Oskar Øksnes så sent som i juli i år.

Det finnes ingen statsøkonomiske grunner til å opprettholde avgifta, slik regjeringa ^{også} hevder. For nasjonaløkonomien betyr inntektene fra traktoravgifta så og si ingen ting. Den betyr derimot mye for alle de tusener av vanlige bønder som har behov for ny traktor, men som nå ikke får realisert dette behovet. Traktoravgifta er et særskilt økonomiske krisetiltak overfor landbruket, som ~~drakk~~ mindre bøndene først og fremst må bær byrdene av.

AKP (m-l) vil derfor støtte de aksjoner som nå er under pålegg mot avgifta. Vi vil samtidig ta avstand fra landbruksorganisasjonenes ~~opplegg~~ linje for å godta avgifta, men krev den kompensert. Bare en fjerning av avgifta kan eliminere de skadevirkningene den har for den vanlige bonde

Pressemelding

I en uttalelse fra landbrukskonferansen i AKP(m-l) som nettopp er avviklet, heter det at "Landbrukskonferansen krever at Stortinget bevilger nok midler til utlånsvirksomheten i Landbruksbanken, slik at lånekøen kan avvikles i løpet av 1980

Den lange ventetida på lån er i ferd med å skape en uholdbar situasjon for mange bønder. En kraftig nedgang i antall bruk vil bli resultatet dersom ikke situasjonen rettes opp øyeblikkelig. Dette vil først og fremst ramme de mindre og avsidesliggende gardsbruka.

Landbrukskonferansen mener også at renten på lån fra Landbruksbanken bør settes ned til 4 %, og at det må gis bedre muligheter for lån til utbedring av driftsbygninger og våningshus ", heter det i uttalelsen.

Pressemelding